

Mama

Valentina

Prima fericire
Mângâiere-n viață,
Prima ei privire
Dată drept povață...
Primul ei sărut ,
Ce-n tipăt i-se ascunde
Dorul ei și un gând
Din zări,de nu știu unde.

Uitată-n depărtări ,
Curgând ca lacrimi ,stele...
Mămică mă înclin
Sărut palmele grele...
Ce din zorii zilei
Cu greu ele trudeau
Și-n orișicare seară
Cu drag mă-mbratisau.

Mai știi draga mămică,
Coditele-mi din păr..
Și râsetul cel dulce
Ca florile de măr....
Mai știi surâsul apei
Și geamul din pritvor
Și formele din stele
De toate îmi e dor.

Astăzi ,am crescut,
Mi-e dor sa mai fiu mică
Să-mi fac case din lut
Care mereu se strică ...
Dar îți promit măicuță
Că nu te voi uita
Nici casa părintească
Nici mângâierea ta